

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1273/2012**z dnia 20 grudnia 2012 r.****w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (wersja przekształcona)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 74,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Znacząco zmieniono rozporządzenie Rady (WE) nr 1104/2008 z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽²⁾ i decyzję Rady 2008/839/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, akty te powinny zostać przekształcone.
- (2) System informacyjny Schengen (SIS), ustanowiony na mocy postanowień tytułu IV konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽⁴⁾ („konwencja z Schengen”), oraz późniejsza wersja tego systemu – SIS 1+ – stanowią narzędzia o zasadniczym znaczeniu dla stosowania przepisów dorobku Schengen włączonych w ramy prawne Unii Europejskiej.
- (3) Rozwój systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) został powierzony Komisji przez Radę zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2424/2001 ⁽⁵⁾ oraz decyzją 2001/886/WSiSW ⁽⁶⁾. Akty te przestały obowiązywać w dniu 31 grudnia 2008 r., przed zakończeniem opracowywania systemu SIS II. W związku z tym konieczne było ich uzupełnienie najpierw rozporządzeniem (WE) nr 1104/2008 oraz decyzją

2008/839/WSiSW, a następnie niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem Rady (UE) nr 1272/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁷⁾ najpóźniej do zakończenia migracji z systemu SIS 1+ do systemu SIS II lub do dnia, który ustali Rada, działając zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁸⁾ oraz decyzją Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁹⁾.

- (4) SIS II został ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz decyzji 2007/533/WSiSW. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla tych aktów.
- (5) Niektóre testy SIS II zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 189/2008 ⁽¹⁰⁾ oraz w decyzji Rady 2008/173/WSiSW ⁽¹¹⁾.
- (6) Rozwój SIS II powinien być kontynuowany i zostać zakończony w ramach harmonogramu ogólnego SIS II zatwierdzonego przez Radę w dniu 6 czerwca 2008 r. i następnie zmienionego w październiku 2009 r. zgodnie ze wskazówkami przedstawionymi na posiedzeniu Rady w dniu 4 czerwca 2009 r. (Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych). Nowa wersja harmonogramu ogólnego SIS II została przedstawiona przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w październiku 2010 r.
- (7) Kompleksowy test SIS II powinien zostać przeprowadzony w pełnej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Jak najszybciej po jego zakończeniu należy dokonać walidacji testu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 oraz decyzją 2007/533/WSiSW. Do celów kompleksowego testu należy korzystać jedynie z danych testowych.
- (8) Państwa członkowskie powinny przeprowadzić test wymiany informacji uzupełniających.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 21 listopada 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 43.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 4.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Zob. s. 21 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 14.

- (9) W odniesieniu do SIS 1+ konwencja z Schengen przewiduje utworzenie funkcji wsparcia technicznego („jednostki centralnej” – C.SIS). W odniesieniu do SIS II rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 oraz decyzja 2007/533/WSiSW przewidują utworzenie centralnego SIS II składającego się z funkcji wsparcia technicznego oraz jednolitego interfejsu krajowego (NI-SIS). Funkcja wsparcia technicznego centralnego SIS II powinna znajdować się w Strasburgu (Francja), natomiast jednostka rezerwowa w Sankt Johann im Pongau (Austria).
- (10) Aby móc lepiej rozwiązywać ewentualne trudności spowodowane przez migrację z SIS 1+ do SIS II, należy ustanowić i przetestować tymczasową architekturę migracyjną dla SIS. Tymczasowa architektura migracyjna nie powinna mieć wpływu na dostępność operacyjną SIS 1+. Konwerter powinien zostać dostarczony przez Komisję.
- (11) Państwa członkowskie dokonujące wpisu powinny odpowiadać za to, by dane wprowadzane do SIS były ściśle, aktualne i zgodne z prawem.
- (12) Komisja powinna pozostać odpowiedzialna za centralny SIS II i jego infrastrukturę łączności. Zakres tej odpowiedzialności obejmuje utrzymanie i dalszy rozwój SIS II i jego infrastruktury łączności, w tym dokonywanie każdorazowej korekty błędów. Komisja powinna zapewnić koordynację i wsparcie dla wspólnych działań. Powinna w szczególności zapewnić państwom członkowskim niezbędne wsparcie techniczne i operacyjne na poziomie centralnego SIS II, w tym pomoc w razie problemów (helpdesk).
- (13) Państwa członkowskie są i powinny pozostać odpowiedzialne za rozwój i utrzymanie swoich krajowych systemów (N.SIS II).
- (14) Francja powinna pozostać odpowiedzialna za jednostkę centralną SIS 1+, co wyraźnie przewidziano w konwencji z Schengen.
- (15) Przedstawiciele państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ powinni koordynować swoje działania w ramach Rady. Należy określić ramy tych działań organizacyjnych.
- (16) Aby wesprzeć państwa członkowskie w wyborze najbardziej korzystnego rozwiązania technicznego i finansowego, Komisja powinna niezwłocznie wszcząć proces dostosowywania niniejszego rozporządzenia, przedstawiając wnioski w sprawie systemu prawnego dotyczącego migracji z SIS 1+ do SIS II, który w większym stopniu odzwierciedlałby podejście w zakresie migracji technicznej określone w planie migracji dla projektu SIS („plan migracji”) przyjętym przez Komisję po tym, jak w głosowaniu poparł go Komitet ds. SIS-VIS w dniu 23 lutego 2011 r.
- (17) W planie migracji przewidziano, że w trakcie okresu przełączania wszystkie państwa członkowskie będą po kolei dokonywały przełączenia aplikacji krajowej z SIS 1+ na SIS II. Pod względem technicznym pożądane jest, aby państwa członkowskie, które dokonały przełączenia, były zdolne do użytkowania SIS II w pełnym zakresie od chwili przełączenia i nie musiały czekać na dokonanie przełączenia przez pozostałe państwa członkowskie. W związku z tym konieczne jest stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz decyzji 2007/533/WSiSW od chwili rozpoczęcia procesu przełączania przez pierwsze państwo członkowskie. Ze względu na pewność prawa okres przełączania powinien trwać możliwie jak najkrócej i nie powinien przekraczać 12 godzin. Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji 2007/533/WSiSW nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim, które nie dokonały jeszcze przełączenia lub które z powodów technicznych musiały odstąpić od niego, użytkowania SIS II w stopniu obejmującym jedynie funkcje SIS 1+ w okresie wzmożonego monitorowania. Aby we wszystkich państwach członkowskich obowiązywały te same standardy i warunki w odniesieniu do wpisów, przetwarzania danych i ochrony danych, należy do funkcjonowania SIS w państwach członkowskich, które jeszcze nie dokonały przełączenia, stosować ramy prawne SIS II.
- (18) Konieczne jest przejściowe utrzymanie stosowania pewnych postanowień zawartych w tytule IV konwencji z Schengen poprzez włączenie tych postanowień do niniejszego rozporządzenia, jako że stanowią one ramy prawne dla stosowania konwertera i tymczasowej architektury migracyjnej w trakcie migracji. Tymczasowa architektura migracyjna na potrzeby funkcjonowania SIS 1+ umożliwia równoczesne funkcjonowanie SIS 1+ i pewnych elementów technicznych architektury SIS II w ograniczonym okresie przejściowym, koniecznym do przeprowadzenia stopniowej migracji z SIS 1+ do SIS II.
- (19) Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 oraz decyzja 2007/533/WSiSW przewidują, że w centralnym SIS II należy wykorzystywać najlepsze dostępne rozwiązania techniczne, wybierane na podstawie analizy kosztów i korzyści. W załączniku do konkluzji Rady z dnia 4–5 czerwca 2009 r. w sprawie dalszego kierunku SIS II wskazano fazy kluczowe, które należy zrealizować, by kontynuować obecny projekt SIS II. Równoległe przeprowadzenie badania poświęcone planowi awaryjnemu, na wypadek gdyby testy wykazały niespełnienie wymogów przewidzianych w fazach kluczowych; byłoby nim opracowanie alternatywnego scenariusza technicznego, które polegałoby na rozwijaniu SIS II na podstawie ulepszonej wersji SIS 1+ (SIS 1+ RE). Opierając się na wspomnianych kryteriach, Rada może podjąć decyzję o zwróceniu się do Komisji, by zastosowała alternatywny scenariusz techniczny.
- (20) Należy zatem dostosować opis technicznych elementów tymczasowej architektury migracyjnej, aby do rozwoju centralnego SIS II można było zastosować inne rozwiązanie techniczne, a zwłaszcza rozwiązanie SIS 1+ RE. SIS 1+ RE jest możliwym rozwiązaniem technicznym, które pozwoli rozwinąć centralny SIS II i zrealizować cele SIS II określone w rozporządzeniu (WE) nr 1987/2006 i w decyzji 2007/533/WSiSW.

(21) SIS 1+ RE charakteryzuje się niepowtarzalnymi środkami, niewystępującymi w rozwoju SIS II ani SIS 1+. Zawarte w niniejszym rozporządzeniu odwołania do architektury technicznej SIS II oraz do procesu migracji należy zatem w razie wdrożenia alternatywnego scenariusza technicznego rozumieć jako odniesienia do SIS II opartego na innym rozwiązaniu technicznym i stosować odpowiednio do cech technicznych tego rozwiązania, zachowując cel polegający na rozwoju centralnego SIS II.

(22) Niezależnie od przyjętego scenariusza technicznego wynikiem migracji na szczeblu centralnym powinna być dostępność w centralnym SIS II bazy danych SIS 1+ oraz nowych funkcji SIS II, w tym dodatkowych kategorii danych. Aby ułatwić wprowadzenie danych, należy doprecyzować, że skreślone dane, o których mowa w art. 113 ust. 2 konwencji z Schengen, nie będą objęte migracją z SIS 1+ do SIS II.

(23) Komisja powinna być upoważniona do zlecenia stronom trzecim, w tym krajowym podmiotom publicznym, realizacji zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia oraz zadań związanych z wykonaniem budżetu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ („rozporządzenie finansowe”).

Każda z takich umów powinna być zgodna z przepisami o ochronie i bezpieczeństwie danych mającymi zastosowanie do SIS, w szczególności z postanowieniami konwencji z Schengen oraz przepisami niniejszego rozporządzenia, oraz uwzględniać rolę właściwych organów ochrony danych.

(24) Rozwijanie centralnego SIS II na podstawie alternatywnego rozwiązania technicznego powinno być finansowane z budżetu ogólnego Unii z poszanowaniem zasady należytego zarządzania finansami. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym Komisja może przekazać zadania związane z wykonaniem budżetu krajowym organom sektora publicznego. W myśl wskazówek politycznych i z zastrzeżeniem warunków określonych w rozporządzeniu finansowym, w razie wyboru rozwiązania alternatywnego Komisja zostałaaby poproszona o przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu dotyczących rozwoju SIS II na podstawie SIS 1+ RE Francji.

(25) W rozporządzeniu (WE) nr 1987/2006 i decyzji 2007/533/WSiSW, jak również decyzji nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającej Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”⁽²⁾ działania na rzecz rozwoju SIS II na szczeblu krajowym włączono do

działań kwalifikujących się do współfinansowania przez Fundusz Granic Zewnętrznych. W decyzji Komisji 2007/599/WE z dnia 27 sierpnia 2007 r. w sprawie wykonania decyzji nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przyjęcia wytycznych strategicznych na lata 2007–2013⁽³⁾ SIS II określono jako jeden z pięciu priorytetów strategicznych w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych, uznając znaczenie wspierania spójnej i terminowej realizacji projektów krajowych towarzyszących centralnemu SIS II.

Od chwili przyjęcia wyżej wymienionych aktów prawnych, w 2010 r., po zakończeniu rozbudowanej serii testów („faza kluczowa 1”), dokonano sporej reorientacji projektu SIS II. Ponadto na skutek zmian zachodzących w sposobie użytkowania SIS przez państwa członkowskie konieczna stała się aktualizacja wymagań technicznych SIS II dotyczących wydajności i zdolności przechowywania danych, co zwiększyło koszty projektu SIS II zarówno na szczeblu centralnym, jak i krajowym.

(26) Jeżeli chodzi o proces migracji z SIS 1+ do SIS II, na skutek zmian wymagań i postępów poczynionych w realizacji projektu SIS II ponownie określono architekturę migracyjną, harmonogram migracji oraz wymagania dotyczące testowania. Podczas przyjmowania rozporządzenia (WE) nr 1104/2008 i decyzji 2008/839/WSiSW oraz w trakcie opracowywania pakietu finansowego i programów wieloletnich w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych nie przewidziano istotnej części działań, które byłyby obecnie wymagane na szczeblu państw członkowskich w celu przeprowadzenia migracji do SIS II. W związku z tym konieczne jest częściowe dostosowanie zasad podziału kosztów związanych z migracją z SIS 1+ do SIS II. Niektóre krajowe działania związane z migracją, w szczególności dotyczące uczestnictwa państw członkowskich w działaniach testujących związanych z migracją, można współfinansować z pozycji w budżecie ogólnym Unii dotyczącej SIS II. Taką możliwością należy objąć szczególne i precyzyjnie określone działania wykraczające poza takie działania związane z SIS II, które nadal będą wspierane w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych i które się z nimi nie pokrywają. Pomoc finansowa udzielana w ramach niniejszego rozporządzenia powinna być zatem uzupełnieniem pomocy udzielanej w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych.

(27) W związku ze współfinansowaniem przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu należy podjąć stosowne środki w celu zapobieżenia nieprawidłowościom i nadużyciom, a ponadto należy przeprowadzić konieczne działania w celu odzyskania środków utraconych, niewłaściwie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 233 z 5.9.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽¹⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽²⁾.

- (28) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem skutków finansowych decyzji dla państw członkowskich, które powinny pozostać w pełni zaangażowane, gdy Komisja będzie wykonywała swoje uprawnienia wykonawcze, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽³⁾.
- (29) Komisja i państwa członkowskie powinny nadal ściśle współpracować na wszystkich etapach rozwoju systemu SIS II i migracji z SIS 1+ do SIS II, tak aby doprowadzić do zakończenia tego procesu. Na mocy konkluzji Rady z dnia 26–27 lutego 2009 r. i 4–5 czerwca 2009 r. w sprawie SIS II utworzono nieformalny organ składający się z ekspertów z państw członkowskich, określane jako „Rada ds. Całościowego Zarządzania Programem”; jej zadaniem miało być pogłębianie współpracy i zapewnianie bezpośredniego wsparcia ze strony państw członkowskich dla projektu centralnego SIS II. Pozytywne efekty prac tej grupy ekspertów oraz konieczność dalszego pogłębiania współpracy i zwiększania przejrzystości projektu centralnego SIS II przemawiają za tym, by grupa ekspertów formalnie znalazła się w strukturze zarządzania SIS II. Należy więc formalnie ustanowić grupę ekspertów, zwaną Radą ds. Całościowego Zarządzania Programem, w celu uzupełnienia obecnej struktury organizacyjnej SIS II. Aby zapewnić skuteczność, a także opłacalność, liczba ekspertów powinna być ograniczona. Działania Rady ds. Całościowego Zarządzania Programem powinny pozostać bez uszczerbku dla obowiązków Komisji i państw członkowskich.
- (30) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁴⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Komisję.
- (31) Europejski Inspektor Ochrony Danych jest odpowiedzialny za monitorowanie i zapewnienie stosowania rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz jest właściwy do

monitorowania działalności instytucji i organów unijnych w zakresie przetwarzania danych osobowych. Wspólny Organ Nadzorczy jest odpowiedzialny za nadzór nad funkcją wsparcia technicznego obecnego SIS 1+ do czasu wejścia w życie ram prawnych SIS II. Krajowe organy nadzorcze są odpowiedzialne za nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w SIS 1+ na terytorium swoich państw członkowskich i pozostaną odpowiedzialne za monitorowanie legalności przetwarzania danych osobowych w SIS II na terytorium ich odpowiednich państw członkowskich. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla postanowień szczegółowych konwencji z Schengen, jak również rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz decyzji 2007/533/WSiSW w sprawie ochrony i bezpieczeństwa danych osobowych. Te ramy prawne SIS II stanowią, że krajowe organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewniają skoordynowany nadzór nad SIS II.

- (32) Migracja z SIS 1+ do SIS II jest złożonym procesem wiążącym się – mimo intensywnych przygotowań ze strony wszystkich zainteresowanych stron – ze znaczącym ryzykiem technicznym. Pożądane jest, aby ramy prawne zapewniały wystarczającą elastyczność, pozwalającą zareagować na nieprzewidziane trudności, jakie system centralny lub jeden lub kilka systemów krajowych mogą napotkać w trakcie procesu migracji. W Dlatego też, ze względu na pewność prawa etap przełączania i okres intensywnego monitoringu, podczas którego nadal będzie istniała tymczasowa architektura migracyjna, powinny być możliwie jak najkrótsze niemniej w razie wystąpienia trudności technicznych należy dać Radzie możliwość ustalenia ostatecznej daty zakończenia migracji zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i art. 71 ust. 2 decyzji 2007/533/WSiSW.
- (33) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie tymczasowej architektury migracyjnej i przeniesienie danych z SIS 1+ do SIS II nie mogą zostać w wystarczający sposób osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (34) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (35) Aby pomoc finansowa, która może zostać uruchomiona dla państw członkowskich z budżetu ogólnego Unii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, stała się skuteczna w 2012 r., wejście w życie niniejszego rozporządzenia należy przyspieszyć, tak by nastąpiło po jego opublikowaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

- (36) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia ich we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE⁽²⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tego układu.
- (37) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁴⁾.
- (38) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu protokołu zawartego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE. w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁶⁾.
- (39) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani nie podlega jego zastosowaniu. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, Dania – zgodnie z art. 4 tego protokołu – podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu decyzji Rady decyzję, czy dokona transpozycji niniejszego rozporządzenia do swego prawa krajowego.
- (40) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁷⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (41) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁸⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (42) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla ustaleń dotyczących częściowego uczestnictwa Irlandii i Zjednoczonego Królestwa w stosowaniu dorobku Schengen, przyjętych odpowiednio w decyzjach 2000/365/WE oraz 2002/192/WE.
- (43) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (44) Zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, który wydał swoją opinię w dniu 9 lipca 2012 r.⁽⁹⁾

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel ogólny

1. System informacyjny Schengen (SIS), ustanowiony zgodnie z postanowieniami tytułu IV konwencji z Schengen (SIS 1+), zostaje zastąpiony nowym systemem – systemem informacyjnym Schengen II (SIS II) – którego utworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie reguluje rozporządzenie (WE) nr 1987/2006.
2. Zgodnie z procedurami i podziałem zadań przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu SIS II rozwijany jest przez Komisję i państwa członkowskie jako jeden zintegrowany system oraz przygotowywany jest do eksploatacji.
3. Rozwój SIS II może nastąpić w drodze alternatywnego scenariusza technicznego charakteryzującego się swoistymi cechami technicznymi.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „centralny SIS II” oznacza funkcję wsparcia technicznego SIS II zawierającą bazę danych – „bazę danych SIS II” – oraz jednolity interfejs krajowy (NI-SIS);

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 336 z 6.11.2012, s. 10.

- b) „C.SIS” oznacza funkcję wsparcia technicznego SIS 1+ zawierającą referencyjną bazę danych dla SIS 1+ oraz jednolity interfejs krajowy (N.COM);
- c) „N-SIS” oznacza krajowy system SIS 1+, złożony z krajowych systemów danych, które łączą się z C.SIS;
- d) „N.SIS II” oznacza krajowy system SIS II, złożony z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II;
- e) „konwerter” oznacza narzędzie techniczne mające zapewnić stałą i niezawodną łączność między C.SIS a centralnym SIS II, zapewniając funkcje przewidziane w art. 10 ust. 3, i umożliwiając konwersję i synchronizację danych między C.SIS i centralnym SIS II;
- f) „kompleksowy test” oznacza test, o którym mowa w art. 55 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;
- g) „test w zakresie informacji uzupełniających” oznacza testy funkcjonalne między biurami SIRENE.

Artykuł 3

Przedmiot i zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie określa zadania i obowiązki Komisji oraz państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ w odniesieniu do następujących zadań:

- a) utrzymanie i dalszy rozwój SIS II;
- b) kompleksowy test SIS II;
- c) test w zakresie informacji uzupełniających;
- d) dalsze rozwijanie i testowanie konwertera;
- e) ustanowienie i testowanie tymczasowej architektury migracyjnej;
- f) migracja z SIS 1+ do SIS II.

Artykuł 4

Elementy techniczne tymczasowej architektury migracyjnej

Aby zapewnić migrację z SIS 1+ do SIS II, udostępnione zostają w niezbędnym zakresie następujące elementy:

- a) C.SIS oraz połączenie z konwerterem;
- b) infrastruktura łączności dla SIS 1+ umożliwiająca C.SIS łączenie się z N.SIS;

- c) N.SIS;
- d) centralny SIS II, NI-SIS oraz infrastruktura łączności dla SIS II umożliwiająca centralnemu SIS II łączenie się z N.SIS II oraz z konwerterem;
- e) N.SIS II;
- f) konwerter.

Artykuł 5

Główne obowiązki w zakresie rozwoju SIS II

1. Komisja kontynuuje rozwój centralnego SIS II, infrastruktury łączności oraz konwertera.
2. Francja udostępnia i obsługuje C.SIS zgodnie z postanowieniami konwencji z Schengen.
3. Państwa członkowskie kontynuują rozwój N.SIS II.
4. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ utrzymują N.SIS zgodnie z postanowieniami konwencji z Schengen.
5. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ udostępniają i obsługują infrastrukturę łączności dla SIS 1+.
6. Komisja koordynuje działania oraz zapewnia wsparcie niezbędne do realizacji zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1–3.

Artykuł 6

Dalszy rozwój systemu

Akty wykonawcze niezbędne do dalszego rozwoju SIS II, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w szczególności środki niezbędne do korekty błędów przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Akty wykonawcze niezbędne do dalszego rozwoju SIS II, o którym mowa w art. 5 ust. 3 – w zakresie, w jakim dotyczy on jednolitego interfejsu krajowego zapewniającego kompatybilność N.SIS II z centralnym SIS II – przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Artykuł 7

Główne działania

1. Komisja wspólnie z państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+ przeprowadzają kompleksowy test.

2. Ustanowiona zostaje tymczasowa architektura migracyjna, a test tej architektury zostaje przeprowadzony przez Komisję wspólnie z Francją oraz pozostałymi państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+.
3. Komisja oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ dokonują migracji z SIS 1+ do SIS II.
4. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają test w zakresie wymiany informacji uzupełniających.
5. Komisja zapewnia na poziomie centralnego SIS II wsparcie niezbędne do działań, o których mowa w ust. 1–4.
6. Działania, o których mowa w ust. 1–3, są koordynowane w przez Komisję oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

Artykuł 8

Kompleksowy test

1. Kompleksowy test rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy Komisja oświadczy, że jej zdaniem stopień powodzenia testów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 189/2008, jest wystarczający do rozpoczęcia takiego testu.
2. Przeprowadzony zostaje kompleksowy test mający w szczególności na celu potwierdzenie, że Komisja i państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ zakończyły niezbędne przygotowania techniczne do przetwarzania danych SIS II oraz wykazanie, że rezultaty osiągnięte dzięki SIS II są co najmniej równoważne rezultatom osiąganym dzięki SIS 1+.
3. Kompleksowy test dla N.SIS II zostaje przeprowadzony przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+, a dla centralnego SIS II – przez Komisję.
4. Kompleksowy test przebiega według szczegółowego harmonogramu określonego przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady we współpracy z Komisją.
5. Kompleksowy test jest oparty na specyfikacjach technicznych określonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady we współpracy z Komisją.
6. Komisja oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady określają kryteria, według których ustala się, czy zakończone zostały niezbędne przygotowania techniczne do przetwarzania danych SIS II i czy rezultaty osiągnięte dzięki SIS II są co najmniej równoważne rezultatom osiąganym dzięki SIS 1+.
7. Wyniki testu są oceniane przy użyciu kryteriów, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, przez Komisję i państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach

Rady. Walidacja wyników testu następuje zgodnie z art. 55 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1987/2006.

8. Państwa członkowskie nieuczestniczące w SIS 1+ mogą wziąć udział w kompleksowym teście. Ich wyniki nie mają wpływu na ogólną walidację tego testu.

Artykuł 9

Test w zakresie informacji uzupełniających

1. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają testy funkcjonalne SIRENE.
2. Podczas przeprowadzania testu w zakresie informacji uzupełniających Komisja udostępnia centralny SIS II oraz jego infrastrukturę łączności.
3. Test w zakresie informacji uzupełniających przeprowadzany jest według szczegółowego harmonogramu określonego przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.
4. Test w zakresie informacji uzupełniających oparty jest na specyfikacjach technicznych określonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.
5. Wyniki testu analizowane są przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ dbają o to, by całościowy wynik testu został przekazany Parlamentowi Europejskiemu.
6. Państwa członkowskie nieuczestniczące w SIS 1+ mogą wziąć udział w teście w zakresie informacji uzupełniających. Ich wyniki nie mają wpływu na ogólną walidację tego testu.

Artykuł 10

Tymczasowa architektura migracyjna

1. Ustanawia się tymczasową strukturę migracyjną składającą się z elementów, o których mowa w art. 4 lit. a)–f). W okresie przejściowym konwerter łączy centralny SIS II z C.SIS. Krajowe N.SIS zostają podłączone do C.SIS, a N.SIS II do centralnego SIS II.
2. Komisja dostarcza konwerter, centralny SIS II i jego infrastrukturę łączności jako część tymczasowej architektury migracyjnej.
3. Konwerter w niezbędnym zakresie konwertuje dane w dwóch kierunkach pomiędzy C.SIS a centralnym SIS II oraz synchronizuje dane C.SIS i centralnego SIS II.
4. Komisja testuje połączenie pomiędzy centralnym SIS II i konwerterem.

5. Francja testuje połączenie pomiędzy C.SIS a konwerterem.

Artykuł 12

Merytoryczne ramy prawne

6. Komisja i Francja testują połączenie centralnego SIS II z C.SIS przez konwerter.

Podczas etapu migracji polegającego na wprowadzaniu danych, o którym mowa w art. 11 ust. 3 akapit pierwszy, do SIS 1+ nadal stosuje się postanowienia tytułu IV konwencji z Schengen.

7. Francja wspólnie z Komisją łączy C.SIS przez konwerter z centralnym SIS II.

Od chwili przełączenia się pierwszego państwa członkowskiego z N.SIS na N.SIS II, o którym mowa w art. 11 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1987/2006.

8. Komisja wspólnie z Francją oraz pozostałymi państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+ testuje tymczasową architekturę migracyjną jako całość zgodnie z planem testu dostarczonym przez Komisję.

Niniejsze rozporządzenie ma nadal zastosowanie do tymczasowej architektury migracyjnej podczas całej migracji, o której mowa w art. 11 ust. 3.

9. W razie potrzeby Francja udostępnia dane do testu.

Artykuł 11

Migracja z SIS 1+ do SIS II

Artykuł 13

Współpraca

1. W celu migracji z C.SIS do centralnego SIS II Francja udostępnia bazę danych SIS 1+, a Komisja wprowadza bazę danych SIS 1+ do centralnego SIS II. Dane pochodzące z bazy danych SIS 1+, o których mowa w art. 113 ust. 2 konwencji z Schengen, nie są wprowadzane do centralnego SIS II.

1. Państwa członkowskie i Komisja współpracują w wykonywaniu wszelkich działań, objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, zgodnie ze swoim zakresem odpowiedzialności.

2. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają migrację z N.SIS do N.SIS II, korzystając z tymczasowej architektury migracyjnej, przy wsparciu ze strony Francji i Komisji.

2. Komisja w szczególności dostarcza niezbędne wsparcie na poziomie centralnego SIS II na potrzeby testu i migracji N.SIS II.

3. Migracja systemu krajowego z SIS 1+ do SIS II rozpoczyna się wprowadzeniem danych N.SIS II – przy czym N.SIS II ma zawierać plik danych, kopię krajową, zawierającą całą lub częściową kopię bazy danych SIS II.

3. Państwa członkowskie w szczególności dostarczają niezbędne wsparcie na poziomie N.SIS II na potrzeby testu tymczasowej architektury migracyjnej.

Po wprowadzeniu danych opisanym w pierwszym akapicie następuje przełączenie się z N.SIS na N.SIS II w każdym państwie członkowskim. Przełączanie rozpoczyna się w dniu ustalonym przez Radę, działającą zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, po spełnieniu warunków przewidzianych w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia. Przełączenie z N.SIS do N.SIS II we wszystkich państwach członkowskich powinno zakończyć się nie później niż po 12 godzinach. Aplikacje krajowe do wymiany informacji uzupełniających migrują do sieci s-TESTA równoległe z przełączeniem

Artykuł 14

Zastąpienie krajowych modułów systemem N.SIS II

Migracja kończy się po okresie intensywnego monitoringu. Okres ten jest ograniczony w czasie i nie jest dłuższy niż 30 dni, licząc od daty dokonania przełączenia w pierwszym państwie członkowskim.

1. N.SIS II może zastąpić moduł krajowy, o którym mowa w art. 92 konwencji z Schengen, a państwa członkowskie nie muszą wtedy utrzymywać krajowego pliku danych.

2. Jeżeli dane państwo członkowskie zastąpi swój krajowy moduł przez N.SIS II, to obowiązkowe funkcje jednostki centralnej wobec tego modułu krajowego określone w art. 92 ust. 2 i 3 konwencji z Schengen stają się obowiązkowymi funkcjami wobec centralnego SIS II, bez uszczerbku dla obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 10 ust. 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

Migracja przebiega według szczegółowego harmonogramu dostarczonego przez Komisję i przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

Artykuł 15

Przetwarzanie danych i prowadzenie rejestrów w centralnym SIS II

4. Komisja pomaga w koordynacji oraz wspiera wspólne działania podczas migracji.

1. Baza danych centralnego SIS II jest dostępna na potrzeby automatycznych wyszukiwań na terytorium każdego państwa członkowskiego.

2. Centralny SIS II zapewnia obsługę niezbędną do wprowadzania i przetwarzania danych SIS 1+, aktualizacji kopii krajowych N.SIS II w trybie on-line oraz synchronizacji i zapewnienia spójności kopii krajowych N.SIS II z bazą danych centralnego SIS II, a także zapewnia czynności związane z inicjalizacją i odtwarzaniem kopii krajowych N.SIS II.

3. Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień tytułu IV konwencji z Schengen, Komisja zapewnia, aby wszelki dostęp do danych osobowych w ramach centralnego SIS II oraz wszelka ich wymiana były każdorazowo rejestrowane w celu sprawdzenia, czy wyszukiwanie było legalne, monitorowania legalności przetwarzania danych oraz zapewnienia właściwego funkcjonowania centralnego SIS II i systemów krajowych, integralności i bezpieczeństwa danych.

4. Rejestry wskazują w szczególności datę i godzinę przekazania danych, dane wykorzystane do wyszukiwań, odniesienie do danych przekazanych oraz nazwę właściwego organu odpowiedzialnego za ich przetwarzanie.

5. Rejestry mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 3, i są usuwane najwcześniej po upływie jednego roku, a najpóźniej po upływie trzech lat od daty ich utworzenia.

6. Rejestry mogą być przechowywane dłużej, jeżeli są potrzebne w już rozpoczętych procedurach monitorowania.

7. Właściwe organy, o których mowa w art. 60 ust. 1 i art. 61 ust. 1 decyzji 2007/533/WSiSW, mające sprawdzać, czy wyszukiwanie jest legalne, monitorować legalność przetwarzania danych, prowadzić samokontrolę i zapewniać właściwe działanie centralnego SIS II oraz integralność i bezpieczeństwo danych, otrzymują, zgodnie z przepisami decyzji 2007/533/WSiSW, w granicach swoich uprawnień i na żądanie dostęp do tych rejestrów w celu realizacji swoich zadań.

Artykuł 16

Koszty

1. Koszty związane z migracją, kompleksowym testem, testem w zakresie informacji uzupełniających, środkami utrzymania i rozwoju na poziomie centralnego SIS II lub związane z infrastrukturą łączności pokrywane są z budżetu ogólnego Unii.

2. Koszty związane z instalacją, migracją, testami, utrzymaniem i rozwojem systemów krajowych jak również z zadaniami, które zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mają wykonać systemy krajowe, ponoszone są przez każde z zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z art. 119 ust. 2 konwencji z Schengen

3. W uzupełnieniu pomocy finansowej udzielanej w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych Unia może wnieść wkład finansowy do wydatków państw członkowskich na migrację i na działania testujące z nią związane przeprowadzane na

podstawie art. 8, 9, art. 10 ust. 8 i art. 11 niniejszego rozporządzenia, aby pokryć koszty szczególnych, precyzyjnie określonych działań.

Wkład Unii związany z działaniami, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmie formę dotacji, zgodnie z postanowieniami tytułu VI rozporządzenia finansowego. Wkład ten nie przekracza 75 % wydatków kwalifikowalnych każdego państwa członkowskiego ani kwoty 750 000 EUR na dane państwo członkowskie. Komisja ocenia działanie współfinansujące, decyduje o nim i zarządza nim zgodnie z procedurami budżetowymi i innymi, w szczególności procedurami ustalonymi w rozporządzeniu finansowym.

Każde państwo członkowskie wnoszące o taki wkład przygotowuje prognozę finansową przedstawiającą koszty operacyjne i administracyjne w rozbiciu na poszczególne działania związane z testowaniem i migracją. Jeżeli państwo członkowskie korzysta ze środków unijnych w celu pokrycia swoich wydatków, wydatki te są racjonalne i zgodne z zasadami należytego zarządzania finansami, a w szczególności z zasadą najkorzystniejszej relacji jakości do ceny i zasadą opłacalności. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie z wykorzystania wkładu unijnego najpóźniej sześć miesięcy po dniu przełączenia ustalonym przez Radę, działającą zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i.

W przypadku gdy wkład Unii nie został wykorzystany lub został wykorzystany niestosownie, częściowo lub z opóźnieniem, Unia może ograniczyć, wycofać lub zakończyć wnoszenie wkładu. Jeżeli państwo członkowskie nie wnosi wkładu do finansowania działań, o których mowa w akapicie pierwszym, czyni to jedynie częściowo lub z opóźnieniem, Unia może ograniczyć udzielanie wkładu finansowego.

4. Trybunał Obrachunkowy jest upoważniony do przeprowadzenia stosownych kontroli we współpracy z krajowymi instytucjami kontrolnymi lub właściwymi służbami krajowymi. Komisja jest uprawniona do przeprowadzenia wszelkich kontroli i inspekcji niezbędnych do zapewnienia właściwego zarządzania środkami Unii i ochrony interesów finansowych Unii przed nadużyciami i nieprawidłowościami. W tym celu państwa członkowskie udostępniają Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu wszelkie stosowne dokumenty i rejestry.

5. Koszty instalacji i funkcjonowania jednostki centralnej, o której mowa w art. 92 ust. 3 konwencji z Schengen, w tym koszty okablowania łączącego krajowe moduły SIS 1+ z jednostką centralną, oraz koszty działań podejmowanych w związku z zadaniami powierzonymi Francji do celów niniejszego rozporządzenia ponoszą wspólnie państwa członkowskie, tak jak przewidziano w art. 119 ust. 1 konwencji z Schengen.

Artykuł 17

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony na podstawie art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 („komitet”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. Jeżeli komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 18

Rada ds. Całościowego Zarządzania Programem

1. Niniejszym ustanawia się grupę ekspertów technicznych, zwaną Radą ds. Całościowego Zarządzania Programem („rada zarządzająca”), bez uszczerbku dla obowiązków i działań Komisji, komitetu, Francji i państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+. Rada zarządzająca jest ciałem doradczym wspierającym centralny projekt SIS II i pomagającym osiągnąć spójność między centralnym projektem SIS II a krajowymi projektami SIS II. Rada zarządzająca nie ma uprawnień decyzyjnych ani mandatu do reprezentowania Komisji ani państw członkowskich.

2. Rada zarządzająca składa się maksymalnie z 10 członków i regularnie zbiera się na posiedzeniach. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady wyznaczają maksymalnie ośmiu ekspertów i taką samą liczbę zastępców. Maksymalnie dwóch ekspertów i dwóch zastępców wyznacza spośród urzędników Komisji dyrektor generalny właściwej dyrekcji generalnej Komisji.

W posiedzeniach rady zarządzającej mogą uczestniczyć – na koszt własnej administracji lub instytucji – inni eksperci z państw członkowskich i urzędnicy Komisji bezpośrednio zaangażowani w rozwój projektów SIS II.

Do udziału w swoich posiedzeniach rada zarządzająca może zaprosić – na koszt ich własnej administracji, instytucji lub przedsiębiorstwa – innych ekspertów zgodnie z zakresem jej obowiązków, zdefiniowanym w ust. 5.

3. Na posiedzenia rady zarządzającej zawsze zapraszani są eksperci wyznaczeni przez państwo członkowskie sprawujące prezydencję i państwo członkowskie mające sprawować prezydencję w następnej kadencji.

4. Sekretariat rady zarządzającej zapewnia Komisja.

5. Rada zarządzająca opracowuje zakres swoich obowiązków, w tym zwłaszcza procedury dotyczące:

— naprzemiennego przewodnictwa Komisji i prezydencji,

— miejsca posiedzeń,

— przygotowywania posiedzeń,

— przyjmowania innych ekspertów,

— planu komunikacji przewidującego udzielanie pełnych informacji państwom członkowskim nieuczestniczącym w pracach.

Zakres obowiązków staje się skuteczny po wydaniu pozytywnej opinii przez dyrektora generalnego właściwej dyrekcji generalnej Komisji oraz przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+, zgromadzone na forum komitetu.

6. Rada zarządzająca regularnie przedkłada pisemne sprawozdania o postępach projektu, w tym o udzielonych poradach i ich uzasadnieniu, komitetowi, o lub w stosownych przypadkach – odpowiednim organom przygotowawczym Rady.

7. Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 2 koszty administracyjne i koszty podróży wynikające z działalności rady zarządzającej są pokrywane z budżetu ogólnego Unii w takim zakresie, w jakim nie są zwracane z innych źródeł. W odniesieniu do kosztów podróży członków rady zarządzającej wyznaczonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+, działające w ramach Rady, oraz kosztów podróży ekspertów zaproszonych na mocy ust. 3 niniejszego artykułu, które powstaną w związku z działalnością rady zarządzającej, stosuje się opracowane przez Komisję „Zasady zwrotu kosztów poniesionych przez osoby niebędące pracownikami Komisji, powołane w charakterze ekspertów”.

Artykuł 19

Sprawozdawczość

Przed końcem każdego półrocza, a po raz pierwszy przed końcem pierwszego półrocza 2009 r., Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępu prac nad rozwojem systemu SIS II oraz migracją z SIS 1+ do SIS II. Komisja informuje Parlament Europejski o wynikach testów, o których mowa w art. 8 i 10.

Artykuł 20

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1104/2008 i traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytywane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji określoną w załączniku II.

*Artykuł 21***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc po zakończeniu migracji, o której mowa w art. 11 ust. 3 akapit trzeci. Jeśli nie można dotrzymać tego terminu z powodu nierozwiązanych trudności technicznych związanych z procesem migracji, niniejsze rozporządzenie traci moc w dniu, który ma zostać ustalony przez Radę stanowiącą zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
E. FLOURENTZOU
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE WRAZ Z JEGO KOLEJNYMI ZMIANAMI

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1104/2008

(Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1)

Rozporządzenie Rady (UE) nr 541/2010

(Dz.U. L 155 z 22.6.2010, s. 19)

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1104/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
art. 7	art. 7
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12	art. 12
art. 13	art. 13
—	art. 14
art. 14	art. 15
—	—
art. 15	art. 16
art. 16	—
art. 17	art. 17
art. 17a	art. 18
art. 18	art. 19
—	art. 20
art. 19	art. 21
—	załącznik I
—	załącznik II